

РЕШЕНИЕ

№ 295

гр. Пловдив, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Станислав П. Георгиев Въззивно търговско дело № 20225001000199 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 258 - 273 от ГПК и чл. 378 от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 260390/14.01.2022 г. от Н. АТ. АНГ. ЕГН ***** против решение № 260468/15.12.2022 г., постановено по т. д. № 1000/2019 г. по описа на ОС – Пловдив в частта, с която е отхвърлена претенцията на Н. АТ. АНГ. ЕГН ***** от град Х., ул. „А.“ 21В, съдебен адрес: град К., ул. „С.“ № 6 – адвокат К. за осъждане на ЗД „Б.И.“ АД - град С. ..., район Л., бул. „Д.Б.“ № 87, ЕИК ..... да заплати сумата за разликата над присъдения размер от 25 000.00 лева до пълния предявен размер от 50 000.00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, физически и психически болки и страдания, от причинена травма: закрито счупване в долния край на лъчевата кост на дясна предмишница, в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 20.11.2018 г. в град Х., на кръстовището между бул. „Х.Б.“ и бул. „И.В.“, на пешеходна пътека тип „зебра“, по вина на водача Г.К.А., управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. № ....., за което същият е признат за виновен с влязло в сила протоколно споразумение по НОХД № 7511/2020 г., Х н. с. на РС – Пловдив, за който автомобил и момент е налице сключена застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗД „Б.И.“ АД ....., както и за присъждане на законна лихва върху главницата, считано от 27.11.2018 до 05.03.2019 г.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното и да уважи изцяло предявения иск, включително и за началния момент на обезщетението за забавено плащане. Претендира разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Обективно съединени иски с правна квалификация чл. 432 във връзка с чл. 493 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

Предявени от Н. АТ. АНГ. ЕГН ***** от град Х., ул. „А.“ 21В, съдебен адрес: град К., ул. „С.“ № 6 – адвокат К. против ЗД „Б.И.“ АД - град С. ..., район Л., бул. „Д.Б.“ № 87, ЕИК .....

Ищецът моли съда да постанови решение с което да осъди ответника да заплати сумата от 50 000.00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, физически и психически болки и страдания, от причинена травма: закрито счупване в долния край на лъчевата кост на дясна предмишница в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 20.11.2018 г. в град Х., на кръстовището между бул. „Х.Б.“ и бул. „И.В.“, на пешеходна пътека тип „зебра“, по вина на водача Г.К.А., управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. № ....., за което същият е признат за виновен с влязло в сила протоколно споразумение по НОХД № 7511/2020 г., Х н. с. на РС – Пловдив, за който автомобил и момент е налице сключена застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗД „Б.И.“ АД ....., както и за присъждане на законна лихва върху главницата, считано от 27.11.2018 г. до 05.03.2019 г. Претендира разноски.

Ответникът признава иска. Претендира разноски.

В исковата молба се твърди, че на 20.11.2018 г. в град Х., на кръстовището между бул. „Х.Б.“ и бул. „И.В.“, на пешеходна пътека тип „зебра“, е станало пътнотранспортно произшествие, настъпило по вина на Г.К.А., управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. № ....., за което същият е признат за виновен с влязло в сила протоколно споразумение по НОХД № 7511/2020 г., Х н. с. на РС – Пловдив.

По делото е прието като доказателство влязло в сила протоколно споразумение по НОХД № 7511/2020 г., с което Г.К.А. е признат за виновен в това, че на 20.11.2018 г., на кръстовището на бул. „Х.Б.“ и бул. „И.В.“ в гр. Х.я, област П. при управление на лек автомобил „Ф. П.“, рег. № ....., е нарушил чл. 20, ал. 1, чл. 20, ал. 2, чл. 25, ал. 1, чл. 116, чл. 119, ал. 1, чл. 119, ал. 4 от ЗДвП, с което е осъществил състава на престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. последно, б. „а“, предл. 2-ро във вр. с ал. 1, б. „б“, пр. 2-ро вр. с чл. 342, ал. 1, предл. 3-то от НК, и по непредпазливост е причинил на Н. АТ. АНГ. ЕГН ***** средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, изразяваща се в закрито счупване на долния край на лъчевата кост на дясната предмишница (фрактура ради ин патрис дисталис дextrae), наложило извършване на оперативно лечение, с поставяне на външен фиксатор за 35 (тридесет и пет) дни и довело до трайно затрудняване движенията на десния горен крайник за период повече от един месец (за 35 дни), като деянието е извършено на пешеходна пътека.

Налице е хипотезата на чл. 300 от ГПК, поради което следва да бъдат приети за установени: деяние, деец, противоправност, причинна връзка и вина.

В този смисъл е неоснователно възражението на ответника за недоказаност на посочените факти.

Не е спорно, че за лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. № ..... налице сключена застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗД „Б.И.“ АД ..... за периода 25.09.2018 г. – 24.09.2019 г. – към момента на инцидента (л. 82 от делото на ОС).

Не е спорно, че пострадалият е предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред застрахователя с писмо вх. № ОК-859063:07.12.2018 г. Ответникът е, че няма основание за заплащане на обезщетение, поради липса на изброените в отговора доказателства (л. 84 от делото на ОС).

Видно от заключението на комплексната експертиза (л. 183 – 229 от делото на ОС) в техническата част, прекият причинител Г.К.А. е управлявал л. а. „Ф. П.“ по платното за движение на бул. „Х.Б.“ в гр. Х.я в посока от изток на запад. По същото време ответник А. е била на източния тротоар на бул. „И.В.“. Тя е предприела пресичане на платното за движение на бул. „Х.Б.“ по пешеходна пътека в посока от север на юг - отдясно на ляво пред автомобила. Предвид данните на водача, той е реагирал със закъснение на пешеходката - когато тя се е намирала пред автомобила, като е задействал спирачната система на автомобила, на въпреки това в резултат на скорости и пресичане на траектории настъпил удар в предната лява част на автомобила и лявата страна на пешеходката. Ударът е настъпил на пешеходната пътека. След удара автомобилът се е установил на мястото и в положението, отразени в протокола за оглед и видни от фотоалбума на местопроизшествието, а пешеходката Н. АТ. АНГ. е паднала на платното за движение до предна лява част на автомобила.

Скоростта на движение на автомобила непосредствено преди задействане на спирачната му система, определена от дължината на следата, фиксирана в протокола за оглед, е била около 14 км/ч.

Водачът на лекия автомобил, при своевременна реакция, от момента в който А. е навлязла на платното за движение и задействане на спирачната система с максимална интензивност, е имал техническа възможност да установи автомобила преди мястото на удара и да избегне произшествието чрез безопасно екстрено спиране със скоростта, с която се е движел - 14 км/ч или 30 км/ч, освен при тъмни дрехи на пешеходката и бързо бягаща по платното за движение при слабо улично осветление.

Основна причина за настъпилото произшествие от техническа гледна точка е, че А. не е съобразил скоростта на автомобила с движение на пешеходец на платното за движение на пешеходна пътека в населено място и не е реагирал своевременно на опасността от удар с пешеходката Н. АТ. АНГ..

Ответникът е направил възражение за съпричиняване. Същото е неоснователно. По делото не са ангажирани доказателства, които да водят до извод за пълно доказване на това твърдение.

Според вече цитираната експертиза, не може да се даде категоричен отговор на въпроса „може ли да се направи извод, че пострадалата не се е съобразила с пътната обстановка, с движението на процесния автомобил; че е предприела внезапно пресичане или се е движела бързо?.

Предвид противоречивите данни, съдържащи се в разказите на свидетеля Г.К.А. - водач на л.а. „Ф. П.” и пешеходката (ищецът) Н. АТ. АНГ. в Протокол от съдебно заседание от 05.10.2020г. относно дрехите на пострадалата към момента на настъпване на ПТП, експертизата не може да отхвърли възможността при тъмни дрехи на пешеходката и слабо улично осветление, навлизането на пешеходката на платното за движение да е било с бързо бягане и внезапно за водача.

В исковата молба се твърди, че резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП, А. е получила травматични увреждания: фрактура ради ин п.дисталис декстра – счупване на долния край на лъчевата кост, както и множество натъртвания и охлузвания по главата и тялото и психически стрес. Била извършена операция и закрито наместване на фрактурата с външен фиксатор за период от 35 дни. Посочено е, че в резултат на счупването претърпяла силни болки и страдания, възстановяването и продължава и към настоящия момент, животът и се променил, изпитвала цялостен дискомфорт, напрегнатост, загубила съня си, не е в състояние да се натоварва психически и физически.

Видно от заключението на комплексната експертиза (л. 183 – 229 от делото на ОС) в медицинската част, при процесното ПТП, А. е получила следните травматични увреждания: закрито счупване в долния край на лъчевата кост на дясна предмишница, което е довело до трайно затрудняване движенията на горния десен крайник. Горният десен крайник е бил с фиксатор за период от 35 дни. Обичайният възстановителен период при такъв тип увреждане трае около 3 месеца, при активно извършване на рехабилитация. При личен преглед на ищеца, извършен от вещото лице д-р Б. на 25.09.2020 г., е установено, че към този момент движенията в дясната гъривнена става са ограничени в посока на отвеждане. Налице е и намалена сила на захвата на дясна ръка.

Според експерта, описаните травматични увреждания, са причинени по механизма на удар или притискане с или върху твърд тѣп предмет и добре отговарят по начин и време да са получени така, както е отразено в данните по делото и в медицинската документация, а именно - като пострадал участник в пътнотранспортното произшествие на 20.11.2018 г.

Непосредствено след инцидента ищцата е изпитвала умерени по интензитет болки и страдания, които, според експерта, би следвало да са затихвали в хода на оздравителния процес. Тѣй като същия не е протекъл в нормалните за такъв вид травматични увреждания срокове, то ищцата е изпитвала по-продължителни болки и страдания.

От представената по делото медицинска документация е видно, че при изписването от болничното заведение, А. е трябвало да посети два контролни прегледа при специалист, на които да проведе и образно изследване, за да се проследи възстановяването ѝ,

както и на 35 ден да се свалят фиксаторите. Не са представени доказателства за провеждането на тези контролни прегледи.

Видно от показанията на свидетел Р.С.Я. (л. 88 от делото на ОС), която е дъщеря на ищеца, тя е била с пострадалата в болницата като придружител. А. била цялата в синини. Имала рана по главата, шито по главата и жеза по ръката. И след изписване от болницата, ишецът се оплаквала от световъртежи, главоболие, лежала на леглото. С инплантите стояла около 40 дни и след махането им се подложила на рехабилитация. Не ходела на работа за период от четири месеца. И към настоящия момент, според свидетелката, А. не може да си движи ръката, страда от постоянно главоболие, изпуска чинии.

Видно от показанията на свидетел П.С. А. (л. 88 от делото на ОС), която също дъщеря на ищеца, тя е посетила майка си на следващия ден след приема в болницата, цялата била подута, с шина на ръката, с главоболие. Имала операция на ръката с жезата. След изписването от болницата била на домашно лечение, на легло и неподвижна. Не можела да ходи до тоалетна. Четири месеца била на легло, не може да става. След това отишли една седмица на раздвижване в Х.я и продължиха да правят раздвижване на ръката. Сега е със световъртеж. Не може да движи ръката. Като хваща нещо, изпуска го. Като има шум, като увеличим звука на телевизора, започва да я боли главата. Постоянно е с болки и със световъртеж.

Независимо от близката родствена връзка между ищеца и двамата свидетел, съдът намира че няма причина да не дава вяра на техните показания. Те са резултата от преки и непосредствени възприятия от случилото се и не противоречат с останалите събрани по делото доказателства.

Налага се общият извод, че е осъществено пълно и главно доказване на елементите от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД във връзка с чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 380 от КЗ.

Налице е противоправно поведение от страна на водача на процесното МПС, вреди и причинна връзка. Не се спори относно наличието на застрахователно правоотношение между ответното дружество и прекия причинител.

Спорът е относно размера на обезщетението за причинените неимуществени вреди.

Въз основа на установената фактическа обстановка: брой и вида на причинените медицински увреждания, техният интензитет и продължителност, срокът за възстановяване и прогнозата за бъдещото състояние, изтърпяните болки и страдания и тяхната продължителност, наличие на остатъчни медицински проблеми, личните и семейни притеснения, липсата на данни за системна медицинска грижа в периода на възстановяване, невъзможността да полага труд за няколко месеца, възстановяване на трудовата функция и при приложението на чл. 162 от ГПК и чл. 52 от ЗЗД, въззивният съд намира, че сумата от 25 000.00 лева е справедлив общ паричен еквивалент на интензитета на причинените неимуществени вреди.

Ето защо претенцията за неимуществени вреди следва да бъде уважена до размера от 25 000.00 лева, а до пълния предявен размер от 50 000.00 лева следва да бъде отхвърлена.

До тези правни изводи е достигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното решение, в тази част, следва да бъде потвърдено.

За началната дата на присъдената лихва за забава.

Видно от уведомително писмо (л. 77 от делото на ОС), искането за обезщетение от ищеца е постъпило при застрахователя на 07.12.2018 г.

Съгласно чл. 429, ал. 3 от КЗ, лихвите за забава на застрахования по ал. 2, т. 2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.

По делото няма данни застрахования да е уведомил застрахователя за настъпването на застрахователното събитие. Следователно лихвата за забава се дължи от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице – 07.12.2018 г.

Не до тези правни изводи е достигнал първоинстанционният съд. Ето защо следва обжалваното решение в частта, с която е отхвърлена претенцията за присъждане на законна лихва върху главницата, считано от 27.11.2018г. до 05.03.2019 г. и сумата от 25 000.00 лева е присъдена ведно със законната лихва от 05.03.2019 г. да бъде отменено и да бъде постановено, че присъдената лихва за забава се дължи от 07.12.2018 г. до окончателното изплащане.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260468/15.12.2022 г., постановено по т. д. № 1000/2019 г. по описа на ОС – Пловдив в частта, с която е отхвърлена претенцията на Н. АТ. АНГ. ЕГН ***** от град Х., ул. „А.“ 21В, съдебен адрес: град К., ул. „С.“ № 6 – адвокат К. за осъждане на ЗД „Б.И.“ АД - град С. ..., район Л., бул. „Д.Б.“ № 87, ЕИК ..... да заплати сумата за разликата над присъдения размер от 25 000.00 лева до пълния предявен размер от 50 000.00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, физически и психически болки и страдания, от причинена травма: закрито счупване в долния край на лъчевата кост на дясна предмишница, настъпила в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 20.11.2018 г. в град Х., на кръстовището между бул. „Х.Б.“ и бул. „И.В.“, на пешеходна пътека тип „зебра“, по вина на водача Г.К.А., управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. № ....., за което същият е признат за

виновен с влязло в сила протоколно споразумение по НОХД № 7511/2020 г., Х н. с. на РС – Пловдив, за който автомобил и момент е налице сключена застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗД „Б.И.“ АД .....

ОТМЕНЯ решение № 260468/15.12.2022 г., постановено по т. д. № 1000/2019 г. по описа на ОС – Пловдив в частта, с която е отхвърлена претенцията за присъждане на законна лихва върху главницата, считано от 27.11.2018г. до 05.03.2019 г. и сумата от 25 000.00 лева е присъдена ведно със законната лихва от 05.03.2019 г. и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

Присъдената сума се дължи ведно със законната лихва от 07.12.2018г. до окончателното изплащане.

Преписи от решението да бъдат връчени на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в частта относно обезщетението за неимуществени вреди, в едномесечен срок от съобщаването, при наличие на предпоставките по чл. 280 от ГПК, пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____